

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. гр. Добрич , 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на седемнадесети март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Петър П. Монеv
Членове:	Калина Т. Димитрова Калиптен И. Алид

при участието на секретаря Елица В. Александрова
в присъствието на прокурора Виолета Златева Великова (ОП-Добрич)
като разгледа докладваното от Калиптен И. Алид Частно наказателно дело №
20213200200105 по описа за 2021 година

Производството е образувано по реда на чл.62, ал.2 от ЗЕЕЗА във вр. с чл.61, ал.2, т.6 от ЗЕЕЗА във вр. с член 27, § 3, б.„ж“ и §4 от Рамково решение на Съвета от 13.06.2002г. относно европейската заповед за задържане и процедурите за предаване на лица между държавите-членки (2002/584/ПВР) по постъпило искане от страна на Прокуратура – Лайпциг за даване на съгласие за изпълнение на наказание лишаване от свобода по повод издадена Европейска заповед за арест (ЕЗА) от съдия в Областен съд – Лайпциг въз основа на влязла в сила присъда на 19.09.2019г. по дело № 10Ns165Js35859/18 на Областен съд – Лайпциг спрямо немския гражданин М. Р..

Представителят на Окръжна прокуратура – град Добрич пледира за уважаване на искането и даване на съгласие за изтърпяване на наложеното на горепосоченото лице от чуждата държава наказание.

М. Р. – понастоящем в Затвор - град Х., Федерална Република Германия е уведомен чрез администрацията на затвора по електронна поща, представляван от служебен защитник. Процесуалният представител на задържаното лице изразява становище за основателност на искането.

След преценка на събраните по делото доказателства, становищата и доводите на страните, както и изискуемите от ЗЕЕЗА предпоставки, съдът счита, че следва да даде съгласие за изтърпяване на общото наказание, наложено с присъда на М. Р. по дело №

10Ns165Js35859/18 на Областен съд – Лайпциг по следните съображения :

С решение № 54/15.09.2020г. по ЧНД № 243/2020г. по описа на Окръжен съд – Добрич, влязло в сила на 15.09.2020г., е било постановено предаването на немските съдебни власти на немския гражданин М. Р. по ЕЗА, издадена на 08.06.2020г. от районен съдия при Районен съд – Х., ФРГГермания по дело № 394Gs151/19 за наказателно преследване за престъпление, квалифицирано съгласно правото на издаващата държава по §§1, 3, ал.1, 29а, ал.1 № 2 от Закона за наркотичните вещества – неразрешено търгуване с наркотични вещества в значително количество.

В Окръжен съд – Добрич е постъпило искане от страна на Прокуратура – Лайпциг за даване на съгласие за изпълнение на наказание лишаване от свобода по повод издадена Европейска заповед за арест (ЕЗА) от съдия в Областен съд – Лайпциг въз основа на влязла в сила присъда на 19.09.2019г. по дело № 10Ns165Js35859/18 на Областен съд – Лайпциг спрямо немския гражданин М. Р. за деяния, различни от престъплението, за което е бил предаден от страна на българските съдебни власти.

Видно от горевизираното искане е, че задържаното лице не се е отказало от принципа на особеността и не е представил впоследствие декларация в противоположна насока.

Действието на горепосочения принцип може да бъде дерогирано със съгласието на съда, постановил решението, с което М. Р. е бил предаден на немските съдебни власти. За да бъде сторено това, следва да са налице предпоставките, визирани в чл.36 и чл.39-41 от ЗЕЕЗА.

При обследването на получените документи съдът констатира следното:

Процесната Европейска заповед за арест, постановена от съдия в Областен съд – Лайпциг въз основа на влязла в сила присъда на 19.09.2019г. по дело № 10Ns165Js35859/18 на Областен съд – Лайпциг, е издадена с цел даване на съгласие от страна на Окръжен съд – Добрич за предаване на гражданин на ФРГГермания – М. Р. с цел привеждане в изпълнение на горепосочения съдебен акт, който е бил постановен присъствено. С визираната присъда на М. Р. е наложено общо наказание лишаване от свобода за срок от 1 година за извършени от него на 20.08.2017г., на 24.08.2017г., на 28.12.2017г. и на 21.01.2018г. четири деяния, квалифицирани като умишлено управление на МПС без правоспособност за управление, като две от тях (на 24.08.2017г. и на 28.12.2017г.) са осъществени след употреба на амфетамин и метамфетамин – престъпления по §21, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата и §§69, 69а, ал.1, изр.3 от НК.

Съдът констатира, че ЕЗА от 03.07.2020г. е издадена от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити съгласно образца по Приложението към закона, като съдържа пълни данни относно обстоятелствата

по чл.37, ал.1, т.1-7 от ЗЕЕЗА. Процесната заповед е получена пряко по реда на чл.38а, ал.2 от ЗЕЕЗА и с легализиран превод на български език съгласно чл.37, ал.3 от ЗЕЕЗА. Същата отговаря по съдържание на посочените в чл.37 от закона изисквания. Така инкриминираните деяния удовлетворяват изцяло предпоставките по чл.36, ал.1 и ал.2 от ЗЕЕЗА, тъй като наложеното общо наказание лишаване от свобода не е по-малко от 4 месеца и процесните престъпни посегателства са наказуеми и по националното законодателство – попадат под хипотезата на престъпните състави на чл.343б, ал.3 от НК и на чл.343в, ал.2 от НК.

Не е налице някое от абсолютните основания за отказ от изпълнение, предвидени по чл.39 от ЗЕЕЗА. Вмененото престъпление не е амнистирано от националното законодателство; исканото лице не е осъждано за деянието по ЕЗА от български съд или от съда на трета държава членка и не изтърпява или е изтърпяло наказанието; осъденият не е малолетен съгласно българското законодателство.

Не са налице и относителните основания за отказ предвид факта, че инкриминираните деяния са изцяло подсъдни на немската юрисдикция, задържаният не живее, нито е с постоянно пребиваване в Република България и лично е участвал в процеса. Последното обстоятелство е основна гаранция, че в пълна степен е могъл да реализира своето право на защита. Доколкото издадената ЕЗА е с искане предаване на лицето с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода по влязъл в сила краен съдебен акт, условията по чл.41 от ЗЕЕЗА са неприложими.

Не са и налице основания за отлагане на изпълнението на ЕЗА или за изпълнението ѝ под условие – срещу М. Р. няма висящи наказателни производства и подлежащи на изпълнение присъди в Република България.

При наличието на условията по чл.36 от ЗЕЕЗА, както и липсата на основания за отказ по чл.39 и чл.40 от ЗЕЕЗА, настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде уважено искането на немските съдебни власти за даване на съгласие за изтърпяване от страна на М. Р. на общо наказание лишаване от свобода за срок от 1 година, наложено с присъда по дело № 10Ns165Js35859/18 на Областен съд – Лайпциг.

Поради изложените съображения, съдът на основание чл. 62, ал.2 от ЗЕЕЗА във вр. с чл.61, ал.2, т.6 от ЗЕЕЗА във вр. с член 27, § 3, б.„ж“ и §4 от Рамково решение на Съвета от 13.06.2002г. (2002/584/ПВР)

РЕШИ:

ДАВА СЪГЛАСИЕ относно привеждане в изпълнение на общо наказание лишаване от свобода за срок от една година, наложено на немския гражданин М. Р., роден на 18.03.1985г. в град Мерзебург, ФРГ Германия с присъда по дело № 10Ns165Js35859/18 на Областен съд – Лайпциг.

Решението подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок пред Апелативен съд – Варна.

Препис от решението да се изпрати на издателя на ЕЗА, на Върховна касационна прокуратура и на Министерство на правосъдието

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____